

Isle of Wight, Englanti

7.1. – 17.2.2014

Isle of Wight, suomeksi Wightsaari, sijaitsee Englannin etelärannikolla muutaman kilometrin päässä mantereesta. Asukkaita saarella on noin 140 000.

PC Consultants, yritys jossa työskentelimme, sijaitsee saaren väkiluvultaan suurimmassa

kaupungissa Rydessa, ja tekee kaikkea tietokonehuollosta verkkosivujen kehitykseen. Heidän ohjelmistopuolensa on keskittynyt lähinnä Itä-Eurooppaan, Englannin toimipisteessä tehdään enimmäkseen huoltoja ja ylläpitotyötä.

Lähdimme matkaan kohti Oulua tiistai-iltana 7. tammikuuta. Lentomme oli vasta keskiviikkoamuna, joten vältimme ylimääräisen kiireen. Heräsimme seuraavana aamuna neljältä, ja lähdimme ajamaan kohti lentokenttää. Lento Helsinkiin lähti kuudelta, joten kovin paljon odottelua ei tullut. Helsingissä vaihtojen välillä oli vain vajaa tunti aikaa, ja koska Englannin lennot lähtevät non-Schengen – alueelta, sai kiirettä pitää. Ehdimme jatkolennoille kuitenkin hyvin, kuten ehtivät myös matkatavaratkin.

Reilun kolmen tunnin lennon jälkeen saavuimme Lontooseen. Pientä viivästystä saapumiseen aiheutti ruuhka Heathrow'lla.

Matkatavaroiden keräämisen jälkeen lähdimme metsästämään taksikusiamme. Isle of Wight College oli järjestänyt meille kuljetukset, mutta kuljettajaa ei löytynyt mistään. Aulassa oli keltaisissa paidoissa henkilöitä, jotka olivat paikalla auttamassa saapuvia opiskelijoita. Eräs ystävällinen mies soitti puhelimellaan taksiyhtiölle, ja kyseli kuljettajan perään. Lopulta kuljettaja saapui paikalle. Hän kertoi jääneensä Lontoon aamuruuhkaan, ja oli etsinyt kentältä kahta tyttöä ilmeisesti väärinkäsityksen takia.

Sandown

Kuljettaja ajoi meidät Portsmouthin lauttaterminaaliin. Ehdimme juuri ja juuri lautalle, joten seuraavaa ei tarvinnut jäädä odottamaan. Fishbournessa odottelimme hetken aikaa Mollya ja ihailimme lämmintä säätä. Lämpötila oli noin +8 °C, mikä oli mieleistä ajatellen Suomen tulevia pakkasia.

Pian Molly, toinen Collegella meidän asioita hoitanut, saapui. Hän antoi meille pienet infopaketit opistosta ja työpaikasta. Hetken päästä myös Debbie ja Andrew isäntäperheestämme saapuivat paikalle. Lähdimme heidän kyydillään Sandowniin. Ensimmäinen ilta meni kaupungissa kierrellessä.

Seuraavana
aamuna Debbie
kävi viemässä
meidät
Newportiin
Collegelle samalla
kun meni itse
töihin. Collegella
tapasimme
Mollyn ja Gillyn,
jotka pitivät
meille pienen
esittelyn saaresta,

The Needles

toimintaperiaatteista ja kävivät muutenkin kaiken tarvittavan läpi bussipysäkeistä kulkureitteihin. Tämän jälkeen Gilly lähti näyttämään meille tulevaa työpaikkaamme Rydessa. Työpaikalla tapasimme pikaisesti Seanin ja Tonyn. Lopuksi Gilly ajoi meidät takaisin Sandowniin ja näytti kotiamme lähinnä olevat bussipysäkit, joita meidän kannattaisi käyttää.

Perjantaina oli ensimmäinen työpäivämme. Minä aloitin päivän Seanin seurassa, kun taas Vili meni työpajan puolelle. Yritys oli työstänyt islandeye.co.uk – sivustoa, johon lisäsin yhdelle yritykselle profiilin. Sivusto kertoo saaresta, sen palveluista ja historiasta. Loppupäivän kuuntelin Seanin ”luentoa” saaren historiasta, lähinnä toisesta maailmansodasta. Oli aivan mielenkiintoista kuunneltavaa.

Toisella viikolla alkoi varsinainen työnteko. Aluksi tietenkin piti hieman totutella uusiin ihmisiin, mutta onneksi työporukka oli rento ja mukaan pääsi helposti. Työtehtäviimme kuului muun muassa tietokoneiden ongelmien etsimistä ja korjaamista sekä rauta- että softapuolella, ylläpitohuoltoja sekä tietenkin teen keittämistä. Asiakkaat toivat työpajalle haittaohjelmien täyttämiä pöytäkoneita ja kahvikylpyjä saaneita läppäreitä. Työ ei ollut mitenkään erityisen vaikeaa tai uutta, vaan melko rutiininomaista. Toki uusia toimintatapoja tuli opittua.

Ulos työpajasta pääsimme yritys- ja kotikäyntien yhteydessä. Yleensä kyseessä oli ylläpitohuolto, johon kuului koneen puhdistaminen sekä ”sisältä” että ulkoa. Silloin tällöin myös asenneltiin kaapeleita ja tulostimia.

Osborne House

Viikonloppuisin meillä oli aikaa tutkia saarta ja sen nähtävyyksiä. Sää oli yleensä hyvä, ottaen huomioon että juuri matkamme aikana olivat historiallisen rankat vesisateet. Wightsaaren todennäköisesti tunnetuimmat nähtävyydet

Osborne House, Carisbrooke Castle sekä The Needles tulivat

kaikki nähtyä. Arki-iltoina ehdin hyvin käydä kävelymatkan päässä olevassa uimahallissa uimassa. Myös lenkkeily merenrannalla maistui.

Viimeisenä lauantaina lähdimme Lontooseen. Olimme suunnitelleet reissua jo vähän aikaa, ja majoitus sekä matkat olivat jo sovittu. Taksi vei meidät Heathrow'lle, josta jatkoimme matkaa maanalaisella. Hotellimme sijaitsi Hammersmithissä, josta oli parinkymmenen minuutin metromatka keskustaan. Kahdessa päivässä ehti hyvin kierrellä pääkaupunkia. Totta kai myös Harrodsissa täytyi käydä ostamassa teetä.

Lentomme takaisin Suomeen lähti kuudelta sunnuntai-iltana, ja Ouluun saavuimme yhdeltä. Kotona olimme neljältä maanantaiaamuna, mutta opiskelu jatkui lukiolla onneksi vasta seuraavalla viikolla.

Kaiken kaikkiaan matka oli todella onnistunut. Englannin kielen kanssa opin toimimaan rennommin, mikä oli ainakin omasta mielestäni reissun tärkein tavoite. Paikallinen elämäkin tuli tutuksi, vaikkei se kovinkaan suomalaisesta arjesta eronnut. Matka innosti myös tutkimaan tarkemmin tulevaisuuden mahdollisuuksista ulkomailla.